

Theologus ordo luget extinctum decus,
 Tristes Camœne, candidis cum Gratijs.
 Tantum patronum lachrymis desiderant,
 Louanienſis omnis opplorans ſchola.
 Sidus ſuum requirit, ò mors, inſuens,
 Crudelis, atrox, ſæua, iniqua & inuida,
 Itan' ante tempus floridam arborem ſecans,
 Tot dotibus, tot ſpebus orbis, omnium
 Suſpenſa vota? premite voces impias,
 Non periit ille, vicit ac dotes ſuas
 Nunc tuto habet, ſubductus æuo peſſimo.
 Sors noſtra flenda eſt, gratulandū eſt Dorpio.
 Hæc terra ſeruat mentis hoſpitiū piæ,
 Corpusculum, Quod ad canoræ buccinæ
 Vocem, reſignans optima reddet fide.

QVERIMONIA DE OBITU IMMA-
 turo doctiſſimi facūdiſſimiq; viri Martii
 ni Dorpii per Adrianū Barlandum.

Vlterius quondā luxit ademptū
 ſibi Roma Ciceronem. Luxit
 ademptū ſibi nobilis Mantua
 Virgiliū. Hæc poetā inſlytū,
 oratorem illa præſtantiſſimū.
 At Louanium luget ereptum
 ſibi lumen & ornamentū vnicum Martinum
 Dorpium, hunc & poetam & oratorē & incō-
 parabilem Theologum. O ſæua, ò fata inuida,
 ò inuida fata, cur tantū virum Neſtoſeis an-
 nis, longiſſima vita digniſſimū, huic vrbi, imò

orbi tam iuuenem ademistis? Hic primus in hac schola, in hoc emporio disciplinarum iacentes excitauit literas. Primus in hoc Musarum domicilio amœnissimo iuuentutē docuit Plautina, Terentianâq; verba sonare. Primus tricas expulit sophisticas. Inde quū iam annos aliquot magna cū laude pubem instituisset Lillianā, ad diuinæ sapientiæ scholam accedens, breui hic ita pmouit, vt inter suos & hos magno atq; excellenti ingenio viros, vnus admirationi esset omnibus. Quo vero tempore est huic Louaniensis scholæ credita dictatura, rebus etiam domestica discordia turbulentissimis, ita præfuit, ita vigilauit, ita attente & alacriter publicū egit negocium, vt nemo nō eū optaret dictatorem perpetuū. Nusquā nō audirentur eæ voces: Dorpius viuat vnica nobiliū virorū gloria. Vnicū florētis decus Louanij. O sæua sæua, ô fata iuuida, inuida fata, cur tantū virū Nestoreis annis lōgissima vita dignissimū huic vrbī, imò orbi tam iuuenem ademistis? Desijt inter homines esse hic vir eximius. Anno virginēi partus M. D. xxv. Pridie Calē. Iunias. Sepultus in cœnobio Cartusianorum.

Epitaphium Martini Dorp. Lodouico
Viute Valentino authore.

Resiste viator, Saxum hoc magni illius continet cineres Dorpij. Quem nuper iuuenem terris mors eripuit, digna enim cælo, indigna huius temporis plus quàm ferrei tumultibus mens viri fuit.

Eiusdem.

Tu quidem properas viator, sed nos abs te
 exiguā morulam poscim⁹, tua ne magis caus⁹
 fa, an nostra, vbi hæc cognoueris, cēseto, Mar-
 tinum Dorpium Theologum (Qui sic vixit,
 vt terra esset eo indigna, sic mortu⁹ est, vt cæ-
 lum videretur illum terris inuidere) mors su-
 perūm ministra, mortalibus eripuit, immor-
 talib⁹ reddidit. Animā tulit deus, carnē mor-
 bus, ossa nobis ad solatium relicta, nos hic cō-
 didimus, Amicis talem mortē precamur, ini-
 micis, ne quid dicamus parum Christiane, ta-
 lem vitam. Ecquid te poenitet rem tātam co-
 gnosse. Vale & viue.

Martini Dorpij epitaphium per
 Germanum Brixium.

Dorpius effertur, fatum hoc lugete sodales,
 Quos Sophiæ oblectāt dogmata vera sacre.
 Vn⁹ enim hic studijs vestris, dū vixit honorē
 Et tulit, & lumen mortuus vsq; feret.
 Lugete & quoscunq; nouem voluere sorores
 Sacra Caballino proluere ora lacu.
 Idem etenim studijs vestris sic fauit, vt illum
 Et viuū coleret vester E R A S M V S honos,
 Et modo defuncto pius ipse parentet, amicos
 Et quoscunq; rogat, fungier officio,
 Quorū inter varios quæst⁹, hoc Brixius vrnā
 Signabat moerens carmine Dorpiada.
 Dorpius hic sit⁹ est, Batauis qui nat⁹ in agris,
 Doctrinæ Latix calluit omne genus.

y. ij.

EPITAPHIA.

M. Allardi Amstelredami in mor-
tem Martini Dorpij ἐπιθήσιον.

Martinus ille Dorpius, ille Dorpius,
Cunctis abundans dotibus, quum corporis,
Tum mentis, incertisq; fortunæ bonis,
Grauiter diu tentatus Ictero nigro,
Ictis & haustis mordicus præcordijs,
Virides per annos, integer æui concidit,
Martinus ille Dorpius, ille Dorpius,
Hollandiæ decus, decus Germaniæ,
Atq; adeo columen orbis, orbis maximum
Miraculum, rarumq; item spectaculum.
Decus illud orbis, atq; præsidium vnicum
Et litterarum & litteratorum omnium,
Linguæq; vindex triplicis perstrenuus,
Eximius ille mentis interpret sacra,
Nouæq; legis gratiæ præco vigil.
Gnauus sibi concrediti pastor gregis,
Dulciq; vitæ pabulo pascens oues,
Ducens, reducens, ne rapax voret lupo,
Tum Christianæ splendidum modestiæ
Columen, benignus, integer ac abstemius,
Alumnus omnis pacis & concordiæ.
Tum Christianissimum referens purissimum
Candore vitæ, moribus integerrimis,
Turbæ fuga, domestico silentio,
Amore recti, charitate proximi,
Frugalitate, iugibus liturgijs,
Seræq; noctis lucubratiunculis.
Aetate rebus lubrica Veneris malæ

Et Bacchicis nunquam vacans, aut obsequens,
 Pudore cœlebs virgineo semper manens,
 Teneris ab annis litteras doctus bonas,
 Triplici valens lingua, valens facundia,
 Bonâq; mente iudiciôq; acerrimo,
 Lepidus poeta, rhetor haud inelegans,
 Et pauca multis, multa paucis differens,
 Numerôque dicens, opus vbi esset dicere.
 Studijs honestis semper impensissime
 Fauens, eorûmque excolens antistites.
 Festiuiter, falsève dictis plurimum
 Gaudēs: iocôsque sed ingenuos referens libēs,
 Vehemens in iram, cætera prorsus candidus.
 Martinus ille Dorpius, ille Dorpius
 Virides per annos, integer æui concidit.
 Qui sermo, quæ præcepta, quæ recondita
 Antiquitatis huic fuit peritia?
 Veteres ad vnguē õnes tenebat Theologos.
 Idem palæstræ nec rudis scholasticæ,
 Laciniosis disputatiunculis,
 Simul ad periclûm ingenij descenderet.
 Superi dedisse sat videntur hunc virum,
 Vt alter esset Mercurius, reconditis
 In rebus interpres, fidelis, ac sagax,
 Cuius sagaci ingenio, & admirabili
 Sagacitati, & auspicijs dexterrimis
 Quum Liliano præfuit Collegio,
 Louaniensis debet huic Academia.
 Primum quòd illic maxima cum gloria
 Bonæ docentur literæ, quas omnium
 Primus sepultas excitat, primus colit,
 y.iiij.

E P I T A P H I A.

Primus iuuentam plurima cum gratia
 Terentianas perdocet comœdias.
 Atq; hinc profectum prædicant quod vndiq;
 Quocunq; te deflexeris, iam Græcula
 Recantet Echo, quod sacræ abditissima
 Linguae filenter prodeunt mysteria,
 Afferere sese studia pergunt optima,
 Bonis & amplis passim ouant stipendijs.
 Quod mille seclis exulans incognita,
 Contaminata, sordidata, & obruta
 Tum captiunculis, tum gryphis sophisticis,
 Glossematis, & quæstiunculis friuolis,
 Ne dicam ineptis, frigidis & impijs,
 Vetus illa tandem redijt & Theologia,
 Quam pro virili Dorpius primus docet,
 Feliciterq; plurimi inde edisserunt.
 Spartamq; nactus hanc adornauit probe,
 Pro dignitate se gerens prouinciæ,
 Quam cum decore plus satis prouexerit.
 Mirumq; dictu, Euangelion vt maximo
 Ardore semper docuit, ac vixit, quibus
 Legit subinde plausibus Paulum, quibus
 Instruxit illum scholiolis verè aureis;
 Proinde semper vnice charus fuit
 Tantumq; amatus, nemo quatum amabitur,
 Magno illi E R A S M O, siue quod iunctissima
 Fuit necessitudo, siue quod fuit
 Commune studium, siue quod medijs scholis
 Erasmiānam prædicauit gloriam.
 Studium, laborem, industriam, modestiam,
 Integritatem, animiq; dotes cæteras.

Tum litteratis, tum probis, tum candidis
 Semper fauēs, semperq; præsto erat omnib⁹;
 Opem benigne suggerens pauperculis,
 Studio occupatis opificiōve deditis,
 Nec ociosos esse sustinens suos,
 Subinde honestis occupat negocijs.
 Amatus omnibus, omnibusq; amabilis,
 Præter loquaci quàm gregi sophistico,
 Et rabulis forensibus, quibus fuit,
 Ut esse par est, semper infestissimus,
 Lacinosos nil morans sermunculos,
 Cui grata semper simplicitas, sed improba
 Loquacitas nunquam viro cordi fuit.
 Qui semper hoc sibi crederet negocij
 Dari, ut Theologos luderet Sophisticos,
 Pestem bonarum litterarum pessimam:
 Varijsq; libris æditis incesset:
 Palamq; falsis defricaret scommatis.
 Hic animus vsq; hic vnicus fuit scopus,
 Hæc sūma cura, hæc propria semper fūctio,
 Bonas ut horas collocaret non male,
 Nullius, æque ac temporis parcus, rei.
 Nimio proinde se studio sacro ferè
 Conficeret, imò funditus se perderet:
 Cōmodus ut esset omnibus, haud incōmod⁹.
 Ne quem suis depingeret coloribus:
 Aspergerétve quempiam labecula:
 Traducerétve nominatim quempiam:
 Licet impudenter prouocarent sæpius:
 Rubiginosis roderéntq; dentibus.
 Lippi, φίλκυτοι, putidi, morosuli,
 γ.iiij.

E P I T A P H I A.

Trucibus notandi iure Iambis optimo.
 Homines malignos esse credas forsitan.
 Ego esse miseros puto, quibus nemo placet.
 Casus per omnes omnibus vsq; exercitus
 Malis, & aduersis, patiens semper tulit:
 Tuam vsq; præstans Socrates constantiam,
 Prudentiamq; simplicem præ se gerens.
 Vulgo laborans de secus meritis, bene
 Semper mereri, & pro malis bona reddere.
 Non arcuato scorpionis vulnere,
 Mordens laceffens, conficiens, & enecans.
 Contentionis abstinens, & litium.
 Omnes in hoc neruos, & omnem industriam
 Tendens, & adhibens, cōtrahens & explicās,
 Facies in omnes versus, anxieq; omnibus
 Studuit modis, vti nouas tragœdias,
 Rabidos tumultus, atq; conflictus truces
 Per litterarum hostes bonarum pessimos
 Subinde motos, maximo discrimine
 Sedaret, ac mox suauiter componeret,
 Studijs vt omnes viuerent concordibus,
 Omnésq; pace degerent gratissima,
 Suóq; quisq; Marte satageret probe,
 Peregrina, varia, vana, ficta, friuola,
 Contentiosa ac pestilentia dogmata
 Explosa sanctos per patres olim, quibus
 Vbiq; vulgus imperitum fluctuat:
 Itidem vt venena exhorruit præsentia:
 Scriptis libellis plurimis doctissimis,
 Adeo refarciens eosdem flosculis,
 Salibus, lepore, schematis, sententijs,

Ut hæsites primum quid admirere ibi,
 Fucata contra dogmata, quæ nunc omnium
 Rudium (quibus procliue fit diuendere
 Fumum, affricare & pestilens contagium)
 Obambulât, & iactitantur per manus,
 Domus, tabernas, fora, scholas, conclauia
 Mox editurus syluulas perfertiles,
 Quas iam diu multumq; perpoliuerat:
 Sed morte rapta præcoqua illa industria,
 Solidæq; sitiens gloriæ, & famæ bonæ:
 Conatus ille non satis feliciter
 Cessit, quod omnes nunc ferunt ægerrime,
 Omnisq; doctorum omnium dolet chorus,
 Mœstum parans epicedium carmen viro.
 Extincta siquidem est illa sanctimonia,
 Indignus orbis qua fuit corruptior,
 Et illa vitæ integritas, quam non male
 Deus inuidere visus est mortalibus,
 Coniuncta virtuti illa fortuna vberi,
 Acumen illud, illud ingenium sagax,
 Dignum quod omni permanere seculo,
 Sed cesso plura conqueri, vnum te monens.

E P I T A P H I V M.

Licet viator concito properes gradu,
 Tamē hoc amice te precor, quū hanc cōmeas
 Tantisper hære dum, quod est suauissimum,
 Gratissimūmq; ijs, qui sepulchro indormiūt,
 Nec adhuc quietis sunt recepti sedibus,
 Sed vsq; & vsq; in igne purgatorio

EPI T A H P I A.

Nunc vetera non sat hic piata crimina,
Confessa mystis, & remissa, cæterum
Soluta nondum, vt ipsa postulat æquitas,
Grauis & priorum lerna poscit criminum,
Cruciatibus non estimandis expiant,
Animæ sepulti hic Dorpij purissimis
Patrocineris precibus, ac refrigeres,
Deoq; commendes, vt huic sic omnibus
Vbicunq; putri conquiescunt in cauo,
Sensimq; edacibus vorantur vermibus,
Lucem quietemq; annuat fidelibus.

ALIUD EIVSDEM.

Ecce sacræ columen scripturæ Dorpius olim,
Iam cinis est, & de tam magno corpore restat
Nescio qd parua quod nō bene cōpleat urnā.
Ast viuūt totum quæ fama perambulat orbē,
Et nullū moritura vigēt monumēta per eū,
Nulla dies vnq; libros memori eximet æuo,
Sēper enim scriptis, semp celebrabitur actis,
Semper erit vere viuax, expersq; pericli
Gloria, doctorū celebranda per ora virorum,
Quē prior est mirata, sequēs mirabitur ætas.

M A L L A R D V S S C R I B E B A T.